

πόνημα τούτο ἦτο γνωστὸν μόνον ἐκ τινων παραπομπῶν τοῦ Γαληνοῦ καὶ ἄλλων μεταγενεστέρων. Ἄλλὰ τὸ νῦν ἀνακαλυφθέν, θὰ ἐπιχύσῃ νέον φῶς ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστήμης. Βραχὺ ἀπόσπασμα ἐδημοσίευσεν ἤδη ὁ καθηγητὴς Διέλις ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τοῦ « Ἑρμοῦ ». Ἐκ τοῦ παπύρου ἀποδεικνύεται σὺν ἄλλοις ὅτι τὸ « Περὶ φύσεως ἀνθρώπου » ἔργον, ὅπερ ἀπεδίδετο εἰς τὸν Ἱπποκράτην, συνετάχθη ὑπὸ τοῦ ἐπὶ θυγατρὶ γαμβροῦ καὶ διαδόχου τοῦ Πολύβου. Ἄλλος θησαυρὸς τῆς ἑλληνικῆς ἱατρικῆς, τὸ δεύτερον μέρος τοῦ « Περὶ ἀνατομικῶν ἐγγειρήσεων » συγγράμματος τοῦ Γαληνοῦ, εὑρέθη ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Ὁξωνίας, ἐν ἀραβ. μεταφράσει.

—Οἱ ἐν Σαλαμίῃ ἀνακαλυφθέντες τάφοι δὲν εἶναι μικρᾶς σημασίας, ὡς ἐν ἀρχῇ ὑπετέθη. Ἡ πρόοδος τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐνεργουμένων ἀνασκαφῶν θὰ φέρῃ εἰς φῶς πολλὰ σπουδαιωτάτης σημασίας ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα, ὡς δυνατόμεθα νὰ εἰκάζωμεν ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀνακαλυφθέντων αὐτῶν. Κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας, καθ' ἃς ὀλόκληρον ἀρχαῖον νεκροταφεῖον ἀποκαλύπτεται, ἀνεκαλύφθη σπουδαῖος τάφος, ὁ σπουδαιότερος τῶν μέχρι τοῦδε ἀνακαλυφθέντων, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ. Πλὴν τοῦ ἐν λόγῳ τάφου ἀνεκαλύπτονται καθ' ἑκάστην καὶ ἄλλοι τάφοι κοινὰ περιέχοντες μόνον ἀγγεῖα. Αἱ ἀνασκαφαὶ θὰ ἐξακολουθήσωσι μετὰ μεγαλειτέρας δραστηριότητος δαπάναις τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν τῆς Ἑλλάδος.

—Ἡ μεγάλη πρωτοσυγγεῖα δι' ἐγκυκλίῳ αὐτῆς πρὸς τὰς διευθύνσεις τῶν διαφόρων σχολῶν τῆς πρωτευούσης ταύτης ἀνεκoinώσατο αὐταῖς διαφόρους ὁδηγίας τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς περὶ συντάξεως τῶν προγραμμάτων αὐτῶν, περὶ διδασκαλίας μαθημάτων τινῶν καὶ περὶ τῶν διδασκτικῶν βιβλίων. Πρὸς τούτοις διεβίβασθη αὐταῖς καὶ ὁ ἐν ἰδίῳ τεύχει ὑπ' αὐτῆς ἐκδοθεὶς κατάλογος τῶν διδασκτικῶν βιβλίων ὅσα ἐνεκρίθησαν ὑπ' αὐτῆς.

—Οἱ Γάλλοι μεγάλας ἐνδείξεις φιλίας καὶ συμπαθειῶν ἀποδείξουσι κατὰ τὴν εἰς τὰ γαλλικὰ ὕδατα παρουσίαν τοῦ ρωσικοῦ στόλου. Ἐν τοῖς ἄλλαις τινὰ τῶν θεάτρων αὐτῶν θὰ δέξονται δωρεὰν τοὺς νύκτας κατὰ τὰς παραστάσεις, ὁ δὲ διευθυντὴς τοῦ ἐν Παρισίαις θεάτρου Folie-Dramatiques κ. A. Vizantini δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν γράφοντα τὰ θεατρικὰ ἐν τῷ Figaro διὰ πολλῶν συμπαθῶν ἐκφράσεων πρὸς τοὺς Ρώσους ἀγγέλλει ὅτι διοργανώσει ἑκτακτον πανηγυρικὴν παράστασιν, ἣς προσκαλεῖ νὰ μετάρχωσι πάντες οἱ γάλλοι ὑποκριταί, οἵτινες μεταβάντες εἰς Ρωσίαν ἔτυχον ἐνδείξεων συμπαθείας καὶ ἐμειροκροτήθησαν. Ἡ εἰσπραξίς τῆς παραστάσεως ταύτης δωδότησεται τῷ ἐν Παρισίαις πρεσβευτῇ τῆς Ρωσίας ὅπως διατεθῆ ὑπὲρ τοῦ ρωσικοῦ ἐρυθροῦ σταυροῦ. Τὸ τοιοῦτον ὁ κ. Vizantini θεωρεῖ ὡς μᾶλλον ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὰ φιλόφρονα αἰσθήματα τῶν Ρώσων. Ὁ Figaro ἐπικροτεῖ εἰς τὴν ἰδέαν.

—Μεγάλη γίνεται ἐν Ἀγγλίᾳ συζήτησις περὶ τοῦ ὅτις χριστιανισμοῦ δέον νὰ διδάσκηται τοῖς παισὶν ἐν τοῖς σχολείοις. Ἄλλὰ τῆς συζήτησεως περὶ τῆς ἐπὶ τὸ ἐλευθεριώτερον γινουμένης προκλήθησαν διαμαρτυρίαι τῶν ἀγγλῶν θεολόγων.

—Ἡ Στυρία ἐώρασεν ἄρτι τὴν πεντηκοναετηρίδα τῆς γενήσεως τοῦ ἑθνικοῦ ποιητοῦ καὶ μυθιστοριογράφου αὐτῆς κ. Rosegger.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 4 Σεπτεμβρίου.

Ἡ κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα κί-νῆσις τοῦ ἡμετέρου χρηματιστηρίου ὑπῆρξεν ἐν γενεῖ εὐνοϊκὴ εἰς τοὺς θιασώτας τοῦ ὑψώμου, μεθ' ὅλην τὴν ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς Τραπέζης ὑψώσιν τοῦ τόκου τῆς προεξοφλήσεως ἀπὸ 4 εἰς 5 0/0. Οὕτω, ἡ σειρά-Δ τοῦ Γενικοῦ χρέους, τιμωμένου 23,35 τὴν 1 αὐγούστου, τὴν 28 τοῦ αὐτοῦ εἰμῆματο 24,27 καὶ χθὲς 24,10 1)2 ἀνευ τοκομεριδίου, ἦτοι 24,32 1)2, ἐν ὑπερτιμῆσει μιᾶς σχεδὸν μονάδος. Οἱ Σιδηρόδρομοι ἀπὸ φρ. 85 ἀνῆλθον εἰς 89 1)2, αἱ μετοχαὶ τοῦ Μονοπωλίου ἀπὸ 16,25 εἰμῆματο χθὲς ἀνευ τοῦ κερδομερίσματος 16,27 1,2, ἦτοι 17,1 1)2. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ὑψώθη καὶ τὸ Ὁσμανιὲ, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ σειραὶ τοῦ Γενικοῦ χρέους. Τὰ τουρκικὰ λοιπὸν χρεώγραφα ἐξακολουθοῦσιν ἀπολαύοντα ἐξαιρετικῆς εὐνοίας καὶ ὑποστηρίξεως παρὰ τῶν Εὐρωπαϊῶν κεφαλαιούχων καὶ μάλιστα παρὰ τῆς παρισιανῆς ἀγορᾶς, ἡ ὁποία, ὡς λεχθήσεται κατωτέρω, παραμελοῦσα πάντα τὰ ἄλλα ξένα χρεώγραφα συνεκέντρωσε τὴν προσοχὴν καὶ τὴν εὐνοίαν αὐτῆς εἰς μόνον τὰ ρωσικὰ, τὰ τουρκικὰ καὶ τὰ αἰγυπτιακὰ, ὧν ἡ κίνησις ἀκολουθεῖ τὴν τῆς γαλλικῆς ράντ. Πρὸς ἀπόδειξιν τούτου παραθέτομεν χάριν τῆς περιουσίας καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν συγκριτικὸν πίνακα τῶν τιμῶν τῶν κυριωτέρων χρεωγράφων ἐν τῷ διαστήματι τῆς τελευταίας ἐξαμηνίας, ἦτοι ἀπὸ τοῦ μηνίου μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου, ἐξ οὗ γνωσθήσεται ἡ γενομένη τῶν τιμῶν διαφορὰ πρὸς αἰψήσιν ἢ ἐλάττωσιν αὐτῶν :

1893	Μάρτιος.	7θρίου 8
Ἀγγλικὸν πάγιον	98 1)2	97 3)8.
Γερμανικὸν »	88	85 3)8.
Γαλλικὴ ράντ 3 0)0	98 1)4	99 1)4.
Ἰταλικὴ »	93	84.
Αὐστριακὴ » 4 0)0	99 1)4	97 1)4.
Οὐγγρικὴ »	97	94.
Βελγικὴ » 3 0)0	101 1)2	101 1)4.
Ρωσικὸν 1889 4 0,0	99 1)4	100 1)2.
Τουρκικὸν Δ.	22 1)4	22 1)2.
Αἰγυπτιακὸν unifié	400 1)2	401 3)4.
Ἰσπανικὸν 2)6 1)2	264	63 1)4.
Πορτογαλικὸν 3)0 0)0	302 21 5)8	21 5)8.
Μεξικανικὸν 2)6 0)0	262	55 3)4.
Ἀργεντιν. 5 0)0 1886	63	58 1)4.

Ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ πίνακι 14 χρεωγράφων, ἐπὶ τῶν ὁποίων συνήθως γίνονται αἱ ἡμερησίου συναλλαγῆς ἐν τοῖς εὐρωπαϊκοῖς χρηματιστηρίοις, τὰ μὲν 4, ἦτοι τὰ γαλλικὰ, τὰ ρωσικὰ, τὰ τουρκικὰ καὶ τὰ αἰγυπτιακὰ, εὐρίσκονται ἐν ὑπερτιμῆσει, τὰ

δὲ λοιπὰ δέκα ἐν ὑποτιμήσει. Ἄξιον δὲ σημειώσεως εἶναι ὅτι ἐνῶ τὰ γαλλικὰ καὶ τὰ ρωσικὰ χρεώγραφα ἀνετιμήθησαν, τὰ τῶν κρατῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν τριπλὴν συμμαχίαν ὑπέστησαν οὐσίωσιν ὑποτιμῆσιν, διότι τὸ μὲν γερμανικὸν Πάγιον ἀπέλεσεν ὑπὲρ τὰς 2 1)2 μονάδας, ἡ αὐστριακὴ γὰντ 2, ἡ οὐγγρικὴ 3 καὶ ἡ ἰταλικὴ 98λας μονάδας. Τὴν ἔκπτωσιν ταύτην τῶν χρεωγράφων τῆς τριπλῆς συμμαχίας δὲν νομίζομεν ὅτι γρέπει ν' ἀποδώσωμεν εἰς σπουδαίους πολιτικούς λόγους, διότι τοιοῦτο κατὰ τὸ παρὸν δὲν ὑπάρχουσι, καὶ διότι, ἂν ὑπῆρχον, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑπερτιμηθῶσι τὰ γαλλικὰ καὶ τὰ ρωσικὰ, ἀλλὰ προέρχεται μᾶλλον ἐκ λόγων οικονομικῶν καὶ χρηματιστικῶν, κυρίως δὲ ἐκ τοῦ ὅτι τὰ ἀφθονοῦντα γαλλικὰ κεφάλαια στρέφονται κατὰ προτίμησιν εἰς τὴν γαλλικὴν γὰντ καὶ εἰς τὰ ἀπολαύοντα τῆς γαλλικῆς συμπαιθείας ρωσικὰ, τουρκ. καὶ αἰγυπτιακὰ. Ἄλλως δὲ εἶναι γνωστὸν ὅτι πρὸ πολλοῦ ἤδη ἡ γαλλικὴ ἀγορὰ δυσμενέστατα διακείται πρὸς τὰ ἰταλικά χρεώγραφα, καίτερον ὑποστηριζόμενα ὑπὸ ἰσχυροῦ συνδικάτου, προεξάρχοντος τοῦ οἴκου Ρόδοσκηλδ, ὁ ὁποῖος, ὡς βεβαιούσιν, ἐδάεικεν ἀρτίως εἰς τὴν ἰταλικὴν κυβέρνησιν 50 ἑκατομμύρια φρ., ἐπὶ ἐνεχύρω τίτλων ἰταλικῆς γὰντ πρὸς 75. Ἐπίσης μετὰ πολλῆς ψυχρότητος θεωρεῖ ἡ γαλλικὴ ἀγορὰ τὰ αὐστριακὰ καὶ τὰ οὐγγρικά χρεώγραφα, οὐδεμίαν δὲ παρέχει ὑποστήριξιν εἰς τὴν Αὐστρουγγαρίαν πρὸς τακτοποίησιν τοῦ νομισματικοῦ αὐτῆς συστήματος. Ἐνῶ λοιπὸν οἱ Παρισιοὶ ἐκποιοῦσι τὰ ἰταλικά χρεώγραφα, τὸ Βερολίνον ἀναγκάζεται ν' ἀγοράζῃ αὐτὰ καὶ νὰ ὑφίσταται ζημίας ἐκ τοῦ ἐκπεσοῦ αὐτῶν. Δὲν εἶναι δὲ πρῶτη φορά, καθ' ἣν οἱ ἐν Βερολίνω αἰσθάνονται τὰ δυσάρεστα τῆς πολιτικῆς ἀποτελέσματα ἐπὶ τῶν χρεωγράφων. Ἀπὸ τοῦ 1887 ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις ἐνόμισεν ὅτι θὰ κατενέγκῃ φοδερὸν κτύπημα κατὰ τῶν ρωσικῶν χρεωγράφων, διαπραγματευομένων τότε κυρίως ἐν Βερολίνω, διατάσσουσα τὴν ἐθνικὴν τῆς Γερμανίας Τράπεζαν νὰ μὴ δανείζῃ χρήματα ἐπὶ ἐνεχύρω ρωσικῶν χρεωγράφων. Τοῦτο ἦτο ὁμολογουμένως παχυλὸν σφάλμα, διότι ἔκτοτε παρεδέξατο αὐτὰ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἡ ἀγορὰ τῶν Παρισίων, ὥστε βαθμηδὸν ἀνετιμήθησαν κατὰ 20 0)0. Οὕτω τὸ 4 0)0 ρωσικὸν δάνειον, ὅπερ κατὰ νοέμβριον τοῦ 1887 ἐτιμᾶτο 77 3)4, τιμᾶται νῦν 99. Πρὸς τούτους ἡ εὐνοια τῆς γαλλικῆς ἀγορᾶς ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Ρωσίαν νὰ πραγματοποιήσῃ ἐπιτυχῶς τὴν μετατροπὴν τοῦ εἰς χρυσὸν δανείου αὐτῆς ἀπὸ 5 εἰς 4 0)0, καὶ ἐνῶ τὴν 10 νοεμβρίου 1887 τὸ ρωσικὸν 5 0)0 ἐτιμᾶτο 91. ἤδη τὸ 4 0)0 ὑπερέβη τὸ ἄρτιον. Τούναντιον ἡ ἰταλικὴ γὰντ, ἡ ὁποία τὴν 10 νοεμβρίου 1887 ἐτιμᾶτο 95 1)4, ἤδη τιμᾶται 84. Ἡ διαφορά αὕτη δὲν ὀφείλεται βεβαίως εἰς μόνην τὴν οικονομικὴν θέσιν τῶν δύο κρατῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν εὐνοίαν μὲν τῆς γαλλικῆς ἀγορᾶς πρὸς τὰ ρωσικὰ χρεώγραφα, τὴν δυσμένειαν δὲ αὐτῆς πρὸς τὰ ἰταλικά. Πλὴν τούτου ἡ ρωσικὴ κυβέρνησις ἐκ τῶν 300 ἑκατομμυρίων φρ., ἅπερ εἶχε κατατεθειμένα παρὰ τῇ Τράπεζῃ τοῦ Βερολίνου, ἀπέδωκεν ἤδη τὰ 240 ἑκατομ. ἤγειρε δὲ καὶ διατηρεῖ τὸν τελωνειακὸν πόλεμον, ἐξ οὗ πλείστα ζημιοῦται ἡ γερμανικὴ βιομηχανία.

Πάντα ταῦτα ἐξηγοῦσιν ὅτι μεταξὺ τῆς τριπλῆς συμμαχίας καὶ τῆς διπλῆς ὑφίσταται κεκρυμμένος οικονομικὸς πόλεμος, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ἰσχυροτέρα κατὰ τοῦτο φαινόμενη διπλὴ συμμαχία προσπαθεῖ ν' ἀποκόψῃ ἀπὸ τῆς τριπλῆς τὰ νεῦρα τοῦ πολέμου, ἦτοι τὴν χρηματικὴν δύναμιν. Διὰ τοῦτο ἡ γαλλικὴ ἀγορὰ συγκεντροῖ τὰς οικονομικὰς δυνάμεις αὐτῆς εἰς ὀλίγα χρεώγραφα, ἐν οἷς τὰ τουρκικὰ καὶ τὰ αἰγυπτιακὰ, ἐναποταμιεύει δὲ ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλεύτερα ποσὰ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, ὅπως ἔχη αὐτὰ πρόχειρα κατὰ παντὸς ἐνδεχομένον.

Ἀνατιμήσις τις ἐγένετο καὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ χρεώγραφα κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα. Τὸ Πάγιον ἀπὸ 29 ἀνῆλθεν εἰς 31 1)2, τὸ Μονοπόλιον ἀπὸ 40 εἰς 42 1)2, ἐπίσης καὶ τὸ δάνειον 5 0)0 ἐκέρδησε 2 μονάδας, ἀπὸ 35 1)2 εἰς 37 1)2 καὶ ἀπὸ 37 εἰς 39. Αἱ μετοχαὶ τοῦ Λαυρίου ἀπὸ 32 ἀνετιμήθησαν μέχρι 39 1)2 ἕνεκα ἀγορῶν γενομένων ἐν Ἀθήναις πρὸς κάλυψιν ἀνοικτῶν πωλήσεων, τῶν πωλητῶν ἀναγκασθέντων κατὰ τὴν μηνιαίαν ἐκκαθάρισιν νὰ πληρώσωσι *déport*. Αἱ λαχειοφόροι ὁμολογία διατηροῦνται περὶ τὰ 348.

Ἀντίθρασις τις ἐπῆλθε χθὲς περὶ τὸ κλείσιμον τοῦ χρηματιστηρίου. Ἡ ὀπισθοδρομήσις τῆς γαλλικῆς γὰντ κατὰ 20 ἑκατοστὰ ἐπῆνευγε χαλάρωσιν τινα καὶ εἰς τὰς τιμὰς τῶν ὀθωμαν. χρεωγράφων. Τὸ Γενικὸν χρέος ἐκλείσιν 24,5 1)2, οἱ δὲ Σιδηροδρόμοι 88 5)8, τὸ Μονοπόλιον 16,25 1)2.

Ν. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΕΤΑΞΕΑ ἀπὸ τοῦ 1081 μέχρι τοῦ 1864 ἔτους ὑπὸ Ἐπαμεινώνδα Κ. Μετᾶξ, ἱατροῦ. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀλεξ. Παπαγεωργίου, 1893. Τομ. εἰς 8ον, σελ. δ+274. Τιμ. ἀρχιμῶν τριῶν.

Περὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τούτου συγγράμματος γενήσεται ἴδιος λόγος ἐν ἐπομένῳ τεύχει.

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΜΕΤΡΙΚΗ τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων κατὰ Hugo Gleditsch πρὸς χρῆσιν μάλιστα τῶν Γυμνασίων ὑπὸ Θεμιστ. Σαλτέλη, καθηγητοῦ ἐν τῇ Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς, Ἐκδόται ἀδελφοὶ Σ. Νοτάρη. Ἐν Κωνσταντινῶν, τύποις Ι. Παλαμάρη, 1893. Τομ. εἰς 8ον μικρὸν, σελ. 184. Τιμ. γρ. 14.

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ τῆς γαλλικῆς γλώσσης πρὸς χρῆσιν τῶν σχολείων καὶ γυμνασίων, ὑπὸ Γ. Μακρίδου, ἀκαδημαϊκοῦ ἀξιωματικοῦ, καθηγητοῦ κτλ. Ἐν Κωνσταντινῶν, 1893, τεύχος εἰς 16ον σελ. 256. Τιμ. γρ. 7.

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΑΡΧΑΙΑ πρὸς τὸ γράφειν καὶ λαλεῖν γαλλιστί, ἦτοι θέματα ἐφηρμοσμένα ἐπὶ τῆς στοιχειώδους γαλλικῆς γραμματικῆς Γ. Μακρίδου, 1893, σελ. 140 τιμ. γρ. 5.

Ὁ ἐπιθετικὸς ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ